

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 39. szám

2017. március 6.

Ülésezet a VSZ Választmánya

Ülésezett a Vasutasok Szakszervezete Választmánya, február 28-án a 31 fős testületből 28-an jelentek meg. Az ülés első részében Németh Tamás, a VSZ Szombathelyi Területi Képviselő vezetője, valamint Fridrich Imre, a VSZ Személyszállítási Szakmai Képviselő vezetője számolt be a választás óta végzett munkájáról. A kérdések, és hozzászólások után a Választmány mindkét beszámolót egyhangúlag elfogadta.

Ez követően a május 13-án megtartandó soros kongresszus helyéről, idejéről, meghívottak köréről valamint annak ügyrendjéről döntött a testület, és a kongresszust segítő bizottságokban történt személyi változásokról is döntés született. A kongresszuson 141 fő vesz részt, amely a Vegyipari Dolgozók Szakszervezetének székházában kerül megrendezésre.

A következő napirendben Zlati Róbert és Dr. Kotter József érdekvédelmi alelnökök a megkötött kollektív szerződés erejű megállapodásokról adtak tájékoztatást. A kérdések és a hozzászólások a MÁV csoportnál végrehajtandó három éves bérefejlesztés körülményeire valamint az érintettek körére összpontosultak. A Választmány tagjai több szakmai csoportot érintően kértek információt az előterjesztő érdekvédelmi alelnököktől a differenciált béremelés okán. Meleg János elnök elmondta, jelenleg a tulajdonos engedélyeztetésére vár a MÁV Zrt. vezetése a béremelés végrehajtása tekintetében. A hosszúra nyúló napirend a részletekre kiterjedően került meg tárgyalásra.

A különfélekben Meleg János elnök előterjesztésében a jelenlévők elfogadták, hogy a MÁV-Start Központi Üzemi Tanácsába Somorjai Gábort delegálják, valamint támogatták a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) 2017. május ötödikén megtartandó kongresszusán részt vevő küldöttek listáját is. Végezetül aktuális szervezetpolitikai és érdekvédelmi kérdésekről Horváth Csaba, Dr. Kotter József és Zlati Róbert adott tájékoztatást.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Nőnapra

Március nyolc táján megszorodnak a nőket dicsérő, ajnározó, égbeemelő írások, beszédek és általában tele van a média a nőkkel foglalkozó dicshimnuszokkal. Talán jobb lenne, ha ilyentájt kevesebb volna, és a hétköznapokon egy kicsivel több a törődés. Ezért meg sem próbálok nagy ívű hegyi beszédet tartani, inkább egy történettel „emelném” az ünnep fényét.

Általános iskola negyedik osztályában Etelka tanító néni volt az osztályfőnökünk. Mai szóhasználatnál élve szingli volt, de akkor még azt mondták, hogy vénlány. Osztott, szorzott és rájött, hogy 26 gyerekből 13 fiú, 13 lány az egyenlő 13 párral. Ezért szeptemberben már úgy ültetett bennünket, hogy egy fiú egy lány. A korra jellemző módon nem kérdezett meg senkit, hogy ki kivel szeretne, és mit, hanem az ő elképzelése szerint.

Hiába voltam én évek óta szerelmes Mártikába, nekem Judit jutott és ráadásul természetünk miatt a középső sor első padja. Így még esélyem sem volt arra, hogy néha-néha egy pillantást vessek rá.

Judittal igazából semmi baj sem volt, igazi tűzrőlpattant fruska, hosszú fekete haj, bogárszemek, tele életvidámsággal, csak hajlamos volt sokat beszélni. Aztán egy idő után, nem tudom az én hatásomra, vagy csak a korral járt, már többet figyelt és kevesebbet beszélt.

Március elején Etelka néni szünetben kiküldte a lányokat, de fiúkat benn tartotta a teremben. Néztük is egymást, hogy most mit is próbál meg behajtani rajtunk, melyikünk csínje csípi a szemét, mert tudtuk, hogy van mindegyikünk rovásán kisebb, nagyobb ügy.

Aztán jött a feketelevés. Felhívta a figyelmünket, hogy közeledik a nőnap, és azt szeretné, hogy mi méltóképpen emlékezzünk meg róla. Neki mindegy, hogyan, de méltóképpen!

Fel volt adva a lecke! Ötletünk jobbra-balra, aztán valaki javasolta, hogy hetedikén menjünk barkát szedni és másnap egy-egy csokorral köszöntse mindenki a padtársát, a tanító néni pedig kapjon egy nagy öllel. Mint az életben, ami egyszerű az, nagyszerű, ezért megvettük az ötletet.

Hetedikén délután útra keltünk, bejártuk fél határt, mert mindenki tudott egy tuti helyet, de ennek ellenére szürkületre meg lett a remélt zsákmány kétszerese. Elosztottuk és megbeszéltük, hogy majd reggel meglepetésként átadjuk.

Reggel aztán jóval korábban érkeztünk, hogy el tudjuk rejteni a csokrokat. Csaba és Tibi lett a két „szerencsés”, aki a tanító néni köszönthette. Valahogy hiányérzetem volt, amikor a barkára néztem. Szépnek szép, egyszerűnek egyszerű és mégis... Isteni szikra! Futás a kisboltba, 1,60 egy sportszelet, legfeljebb a kakasos nyalókát kihagyom. Vissza a suliba, masni kiold, pedig biztos igazgattam egy fél óráig a világoskék szalagot, ami a barnaszárú barkához nem igazából illt, de a zöld papiros csoki talán oldja a kontrasztot. Kész, jöjjön, aminek jönnie kell.

Bejött a tanító néni, a két szerencsés legény megköszöntötte, kaptak is két pusztit, aztán mi is átadtuk a csokrokat. Etelka néni rászólt a lányokra, hogy talán megköszönnék, vagy valami. Én hátrafordultam, hogy lássam Mártika megpuszítja-e Sanyit, sajnos igen, és ahogy visszafordultam, Judittól én is kaptam egy pusztit, csak épp nem az arcomra, hanem a számra sikeredett. Ekkor lettem én jó pár évre közirigység és közutálat tárgya egyszerre. Mai napig nem tudom, hogy véletlen volt-e vagy szándékos, de azóta igyekszem minden nőnapra meglepni a körülöttem lévő hölgyeket valami csekélységgel.

Márta István

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Kattints, ha mersz!

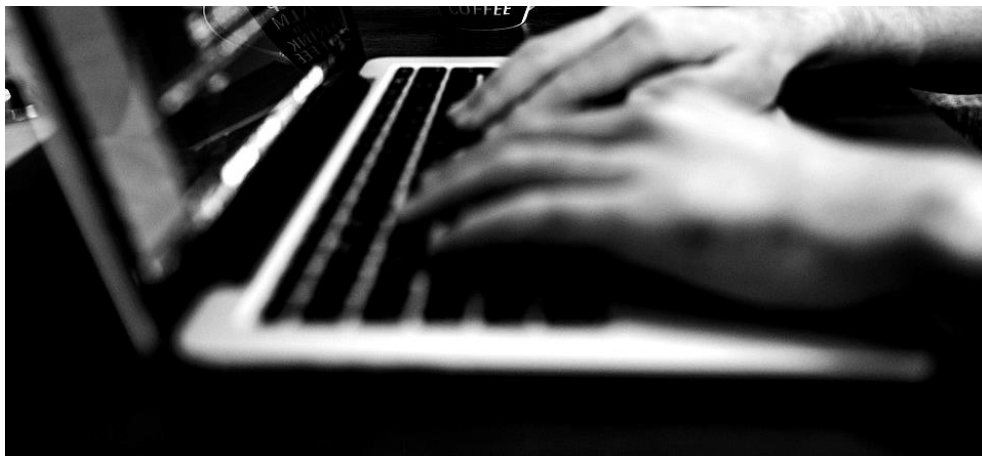
Ide, oda, amoda, feltéve, ha mersz. Mert nem úgy van ám az, hogy a vasutas csak úgy körülnézzen a neten, uram bocsá, megnézzék számítógépektől távol dolgozó kollégájának, mennyit nem nyert a lutrin, vagyis az új módi szerint a lottieresen, vagy min. Mert már egy ideje, ha csak úgy kattingatunk, akkor bíz könnyen előfordulhat, hogy egy szép – vagy kevésbé szép – sárga kockát kapunk nyereményül. Abból megtudhatjuk, hogy milyen kategóriába estünk kíváncsiságunk révén, no meg azt is, hogy valahol, valaki vagy valami nagyon kíváncsi ránk, mondhatni, árgus szemekkel figyel bennünket. Arról, hogy ez mit jelent, vagy mit nem, mindeddig nem esett tájékoztatás.

Az a bizonyos, mondjuk figyelmeztető kocka a legváratlanabb pillanatokban ugorhat elő, félreértés ne essék, nem azért, mert szép, vagy kevésbé szép lányokat nézeget a vasutas, netán tiltott önkényuralmi jelképekben gyönyörködik, és persze, ne is tegyen olyat! Az viszont már kevésbé érthető, mire a figyelmeztetés, amikor az e-mail fiókjába szeretne benézni szakszervezetünk tisztségviselője, mondjuk, hogy meg tudja, mi újság a tovább csúszkáló bérfronton. De hallani olyat is, hogy a VSZ honlapja szintén a mágikus kocka fennhatósága alá tartozik – nem minden gépen, mert rendszert még nem sikerült felfedezni az újdonságban.

Például az is véletlenszerű az elmondások alapján, hogy mely újságok olvashatók szabadon, és melyek nem. Ami azért érdemel említést, mert olyan, mintha helytelen volna, ha a vasutas tájékozódni akar a világ vasútajairól, és persze a vasút világról – például, mit írnak rólunk. Vajon a tudatlan és tájékozatlan vasutas többet ér, jobban dolgozik annál, mint amelyiknek a váltóközveten kívüli életről is van ismerete? Azért ne feledjük, szemellenzővel a főjelzőn belül is kockázatos vállalkozás közlekedni.

Tény, a rendszer a vasúté, szíve joga, sőt, kötelessége a felügyelet és az ellenőrzés, amit botorság vitatni. De korántsem látszik jó dolognak, ha ez úgy történik, hogy például, korlátozza az érdekvédők kommunikációs lehetőségeit, akadályozza az információ áramlását. Ezt felismerve szakszervezetünk elnöke, Meleg János levelet írt a szolgáltatónak, reméljük, minél előbb tisztázódik a helyzet. Addig is óvatosan a kattintásokkal!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

TURISTA

Amerikai turista fotózza Magyarország nevezetességeit. Járva, kelve az országban egyszer csak azt látja, hogy egy paraszt bácsi eldobja a kapát, és csinál egy dupla szaltót a levegőben. Nagyon szeretné újra látni, hogy filmre vegye ezt a népszokást. Oda is megy hozzá, és megkéri, hogy csinálja meg ismét, ad érte száz dollárt.

- Nem, fiam, nem lehet.
- Kétszáz dollár?
- Nem, fiam, nem megy.
- De bácsi, gondolja meg, ötszáz dollárt adok!
- Ide figyelj, fiam, nincs az a pénz, amiért én még egyszer tőkön vágom magam a kapával...

BARKOCHBA

- Gondoltam valamit, mi az?
- Sör?
- Nem.
- Punci?
- Az.

- Megint gondoltam.
- Punci?
- Az.

- Na, megint gondoltam.
- Az?
- Az.

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

**A NEMZETKÖZI NŐNAP ALKALMÁBÓL
KÍVÁNJUK,
HOGY A FÉRFIAK
TISZTELJÉK BENNETEK AZ ÚRNŐT,
SZERESSÉK
AZ EMBERT ÉS MINDENNAP
SZERELMESEN TALÁLJÁK MEG BENNETEK A
NŐT!**

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu